

je groeien naar ware goddelijke liefde en alles binnen en buiten je zal in harmonie geraken - de goddelijke harmonie. Maar als je jezelf wil herkennen binnenin jezelf, zul je ten eerste jezelf niet echt herkennen omdat je geen goddelijk licht hebt. Ten tweede, je zult, alles in wanorde aantreffen, in conflict met elkaar: ellende, zwakte, duisternis begeerte en al het andere. Wanorde zul je vinden binnen en buiten jezelf want dit alles zal niet alleen in conflict raken met jou, maar ook onderling, om te zien wat jou het meest kan kwetsen. En stel voor hoe ze je in conflict brengen met je naaste. Ik wil niet alleen dat je jezelf in Mij herkent, maar als je tot bezinning wil komen, moet je naar Me toe komen en dat in Mij doen. Anders, als je 't probeert zonder Mij, zal het je meer schaden dan goed doen”.

deel 11 - 25 november 1912

De twee trappen: één van hout voor degenen die het pad volgen van de menselijke deugden. En één van goud voor degenen die hun leven leiden in het leven van Jezus.

Vanmorgen leek het of mijn lieflijke Jezus net zo kwam als gebruikelijk. Het kwam mij echter voor dat Hij in het voorbij gaan me graag weer wilde zien en bij me wilde zijn op een vertrouwde manier. Toen ik zag hoe goed, lief en welwillend Hij was, vergat ik al mijn zorgen en hoe ik Hem gemist had en toen ik Hem zag met een grote, tamelijk dikke doornenkroon zei ik: “Mijn zoete Lief en mijn Leven, toon me dat U me blijft lief hebben – haal deze kroon van uw hoofd, en zet die met uw eigen handen op mijn hoofd. En de beminlijke Jezus nam hem van zijn hoofd en met zijn eigen handen drukte Hij hem op mijn hoofd. Oh, hoe gelukkig voelde ik me met die doornen van Jezus – inderdaad scherp, maar zo zoet. Hij keek naar me met liefhebbende tevredenheid en toen ik zag hoe teder Hij naar me keek, kreeg ik moed en vervolgde: “Jezus, mijn liefste, de doornen zijn niet genoeg voor me om zeker te zijn dat U me nog steeds lief hebt – hebt U geen spijkers om me te kruisigen. Haast U, Jezus, laat me niet in onzekerheid want alleen al de twijfel of ik nog wel bemind wordt door U, doet me voortdurend sterven. Sla de spijkers erin!”

En Hij: “Mijn dochter, Ik heb geen spijkers bij de hand maar om je tevreden te stellen zal Ik met ijzer doorboren.” Dus nam Hij mijn handen en scheurde die erg ver open en toen mijn voeten. Ik leed inderdaad. Ik voelde me zwemmen in een zee van pijn, maar ook van liefde en zoetheid. Het leek of Jezus zijn tedere en liefdevolle blik niet van me af kon houden, Hij hing zijn koninklijke mantel om me heen, bedekte me er helemaal mee en zei: “Mijn lieve dochter, houd nu eens op met te twijfelen aan mijn liefde voor jou. Nog sterker, om je te bemoedigen zeg Ik je – in welke toestand je ook bent of wanneer je ziet dat Ik me zorgen maak, in een flits of in stilte, denk er aan dat nog eens een keer mijn doornen of spijkers voor jou genoeg zal zijn om ons, meer dan ooit tevoren, dichter en intiemer tot elkaar te brengen. Wees daarom tevreden en Ik

zal doorgaan met het kastijden van de wereld". Hij zei nog andere dingen maar de hevigheid van de pijn staat me niet toe me die goed te herinneren.

Toen bleef ik alleen achter zonder Jezus en ik stortte mijn hart uit bij mijn lieve Mama, en schreide en bad haar Jezus weer terug te laten komen. Mijn Mama zei: *"Schrei niet. Je moet Jezus bedanken voor de manier waarop Hij zich naar jou voegt en voor de genade die Hij je schenkt, hoe Hij niet toestaat dat je weg drijft van zijn allerheiligste Wil in deze tijden van kastijdingen. Groter genade kon Hij je niet geven".*

Nadien kwam Jezus terug en toen Hij zag dat ik had geweend zei Hij: *"Waarom heb je geweend?"* En ik: *"Ik weende met mijn Mama en niet met iemand anders en ik deed dat omdat U er niet was"*. En Jezus nam mijn handen in de zijne en scheen mijn pijnen te verlichten en toen liet Hij me twee hoge trappen zien, van de aarde naar de Hemel. Op één van die twee stond er veel volk – op de ander heel weinig. De trap waar maar weinig mensen op stonden, was van degelijk goud en het kwam mij voor dat die weinigen die naar boven gingen leken op vele andere Jezussen – ieder van hen was een Jezus. De andere waar meer mensen op stonden leek van hout en men kon onderscheiden wie die mensen waren – bijna allen waren klein van stuk en niet goed uitgegroeid.

Jezus zei me: *"Mijn dochter, degenen die hun leven leefden in mijn leven, gingen naar boven op de gouden trap. Dus Ik kan zeggen – zij leven allen voor Mij en Ik ben hun leven. Hun acten zijn van goud en van onschatbare waarde omdat die goddelijk zijn. Niemand zal ooit hun hoogte bereiken omdat zij mijn eigen leven zijn. Zonder dat iemand hen kent, omdat zij in Mij verscholen zijn, zullen zij pas in de Hemel volkomen bekend zijn.*

Op de houten trap zijn er meer zielen. Dit zijn de zielen die gaan langs de weg der deugd, ja, maar niet in eenheid met mijn leven en niet voortdurend verbonden met mijn Wil. Hun acten zijn van hout, daarom zijn zij van weinig waarde. Deze zielen zijn klein, bijna broodmager, omdat vele menselijke doeleinden vermengd zijn met hun goede acten en menselijke doelstellingen geven geen groei. Zij zijn bekend bij iedereen, omdat zij niet in Mij verborgen zijn maar in zichzelf. Daarom bedekt niemand hen. Zij zullen de Hemel geen verrassing bezorgen omdat zij ook op aarde bekend zijn.

Daarom mijn dochter, wil Ik jou volkomen binnenin mijn leven, niets in het jouwe, en Ik vertrouw jou degenen toe die je kent en ziet, dat zij zich sterk houden en volhardend op de trap van mijn leven". Hij wees me iemand aan die ik ken en Hij verdween. Moge alles voor zijn glorie zijn.

deel 11 – 14 december 1912

Wie in de Goddelijke Wil leeft, alles omhelst, voor allen bidt en eerherstel brengt, krijgt in zichzelf alleen die liefde die God voor allen heeft. Wie totaal in de Goddelijk Wil leeft is niet onderhevig aan bekoringen.

Vanmorgen, toen mijn altijd lieflijke Jezus kwam, bond Hij me vast met een gouden draad en zei: *“Mijn dochter, Ik wil je niet vastbinden met touwen en kettingen. Boeien en ijzeren kettingen worden gebruikt voor rebellen, maar voor de volgzamen – voor degenen die geen ander leven willen dan in mijn Wil en die geen ander voedsel nemen dan mijn liefde, is alleen een draad genoeg om hen met Mij verenigd te houden en dikwijls gebruik Ik deze draad zelfs niet eens. Zij zijn zo diep in Mij dat zij één enkel ding vormen met Mij en als Ik de draad gebruik, is het bijna om rondom hen te spelen”*. Terwijl Jezus me vastbond, bevond ik me in de eindeloze zee van de Wil van mijn Jezus en dientengevolge in alle schepselen en ik bleef rondgaan in het brein van Jezus, in zijn ogen, in zijn mond, in zijn hart en ook in het brein, de ogen en in alles van de schepselen en ik deed alles wat Jezus deed. Oh hoe omhelst men allen met Jezus samen – niemand wordt uitgesloten!

Toen vervolgde Jezus: *“Wie in mijn Wil leeft, iedereen omhelst, bidt en eerherstel brengt voor iedereen, neemt alleen in zichzelf de liefde op die Ik heb voor allen. De liefde die Ik voor iedereen heb, sluit zij in zichzelf in en zij is net zo dierbaar en mooi voor Mij als Ik haar liefheb. Zij laat iedereen achter zich”*.

Omdat ik gelezen had dat iemand die niet bekoord wordt niet dierbaar is voor God en omdat het leek of ik al heel lang geen bekoringen meer had gekend, zei ik dit aan Jezus en Hij zei: *“Mijn dochter, wie volledig in mijn Wil leeft, is niet onderhevig aan bekoringen, omdat de duivel niet in staat is mijn Wil binnen te gaan. En dat niet alleen, hijzelf wil niet binnen komen omdat mijn Wil licht is en in dit licht zou de ziel zijn listen heel makkelijk onderkennen en daarom de spot drijven met de vijand. De vijand houdt niet van deze spotternij die voor hem vreselijker is dan de hel zelf; dus doet hij alles wat hij kan om bij haar weg te blijven. Probeer uit mijn Wil weg te gaan en je zult zien hoeveel vijanden je zullen belagen. Wie in mijn Wil leeft, houdt de vlag van de overwinning altijd hoog en geen enkele vijand durft deze onneembare vlag te benaderen”*.

deel 11 – 20 december 1912

Jezus geeft alles wat Hij is aan iemand die zijn Wil doet (en er in leeft). Er is geen oordeel voor de ziel die zijn Wil doet (en er in leeft). 't Verschil tussen de Goddelijke Wil en liefde.

In de afgelopen dagen leek mijn altijd lieflijke Jezus zijn spreken over zijn heilige Wil samen te persen: Hij komt, zegt enkele woorden en ontkomt. Ik herinner me dat Hij ooit zei: *“Mijn dochter, bij iemand die mijn Wil doet (en er in leeft) ervaar Ik het als mijn plicht om haar mijn vermogens, mijn schoonheid en mijn kracht te geven – in één woord, alles wat Ik ben. Als Ik haar dat niet geef, zou ik het bij Mijzelf ontkennen”*.

Een andere keer was ik aan 't lezen, hoe vreselijk het oordeel is en daar ik daar erg bedroefd over was, zei mijn lieve Jezus: *“Mijn dochter, waarom wil je Me bedroefd maken?”* En ik: *“Ik heb niet de bedoeling U te bedroeven maar mezelf”*. En Hij: *“Ach, wil je niet begrijpen dat ongenoegens, droefheid en alles wat iemand in mijn Wil kan lijden, terug valt op Mij en dat Ik dat voel als van Mij? Ik kan iemand die mijn Wil doet (en er in leeft) zeggen: “Wetten zijn niet voor jou – voor jou is er geen oordeel”. En als Ik haar zou willen oordelen, zou Ik te werk gaan als iemand die tegen zichzelf in wil gaan. Integendeel, iemand die mijn Wil doet (en er in leeft) krijgt het recht om anderen te oordelen in plaats van geoordeeld te worden”*. Toen vervolgde Hij: *“De goede wil van een ziel die goed doet, heeft macht over mijn hart. En deze macht heeft zo veel invloed op Mij dat ze door die invloed Mij dwingt haar te geven wat ze verlangt”*.

Toen dacht ik: *“Wat heeft Jezus het liefste: liefde of zijn Wil? En Jezus: “Mijn Wil moet boven alles gaan. Kijk zelf eens: je hebt een lichaam en een ziel. Je bent samengesteld uit intellect, vlees, beenderen en zenuwen. Maar je bent niet van koud marmer – je bevat ook warmte. Welnu, intellect, lichaam, vlees, beenderen en zenuwen moeten mijn Wil zijn, terwijl de warmte, teweeg gebracht door vlammend vuur, de liefde is. Dus in alle dingen moet de substantie mijn Wil zijn, de uitwerking is de liefde. Beide zijn zo met elkaar verbonden dat het een niet zonder het ander kan. Dus, hoe meer substantie van mijn Wil de ziel bevat, hoe meer liefde ze teweeg brengt”*.

deel 11 – 22 januari 1913

De drievoudige Passie van Jezus: van de liefde, van de zonde en van de Joden. Jezus wordt in de stroom van de Cedron geworpen.

Ik mediteerde over de Passie van mijn altijd beminnelijke Jezus, vooral over wat Hij leed in de Hof. Ik voelde me helemaal opgenomen in Jezus en Hij zei: *“Mijn dochter, mijn eerste Passie was er een van liefde omdat de eerste stap waarmee de mens zich door de zonde overgaf aan het kwaad het gebrek aan liefde is. Omdat de liefde ontbreekt, valt hij in zonde. Om het gebrek aan liefde van de schepselen te vergoeden, omdat de liefde ontbreekt, liet de liefde me meer dan wie dan ook lijden. Die verpletterde me bijna meer dan onder een pers. Ik onderging net zo dikwijls de dood*

als schepselen het leven kregen.

De tweede stap in de zonde is God beroven van zijn glorie. Dus om het wegnemen van de glorie door de schepselen, liet de Vader Mij de Passie van de zonde ondergaan, zo dat iedere zonde Mij een speciaal lijden bezorgde ofschoon er één lijden was, onderging Ik net zoveel lijden als er zonden zouden worden begaan tot het einde van de wereld. Zo werd de glorie van de Vader hersteld.

De derde uitwerking van de zonde is de zwakheid van de mens. Daarom wilde Ik het lijden ondergaan door de handen van de Joden mijn derde Passie – om zijn verloren kracht in de mens te herstellen.

Daarom werd door de Passie van de liefde de liefde hersteld en op het juiste niveau geplaatst. Door de Passie van de zonde werd de glorie van de Vader hersteld en op zijn niveau gebracht. Met de Passie van de Joden werd de kracht van de schepselen op het juiste niveau gezet en hersteld. Ik leed dit alles in de Hof en de pijn was zo hevig, de dood zo veelvuldig – de gruwelijke spasmen drongen zich zo op dat Ik werkelijk zou gestorven zijn als de Wil van de Vader over het moment van mijn dood zou zijn aangebroken”.

Toen begon ik te mediteren over hoe mijn lieflijke Jezus door zijn vijanden in de Cedronstroom werd geworpen. De gezegende Jezus toonde zich in een toestand die medelijden opriep, kletsnat door dat smerige water. Hij zei: “Mijn dochter, toen Ik de ziel schiep, hulde Ik haar in een mantel van licht en schoonheid. De zonde verwijderde deze mantel van licht en schoonheid en verving die door een mantel van duisternis en lelijkheid, die de ziel weerzinwekkend en walgelijk maakte. En om deze smerige mantel die de zonde om de ziel heen aanbracht, te verwijderen stond Ik de Joden toe Mij in deze stroom te gooien waarin Ik in – en uitwendig ingewikkeld werd, omdat dit vervuilde water zelfs in mijn oren, mijn neusgaten en mijn mond binnendrong zodat de Joden te veel weerzin hadden om Mij aan te raken. Ach, hoeveel kostte Mij de liefde voor de schepselen zó dat Ik zelfs walgde van Mij zelf”.

deel 11 – 5 februari 1913

Wie niet de Goddelijke Wil doet, steelt van God. Het verschil tussen de Goddelijke Wil en liefde.

Vanmorgen, kwam mijn altijd lieflijke Jezus als een flits en zei: “Mijn dochter, wie mijn Wil niet doet, heeft geen reden om op aarde te leven. Haar leven heeft geen doel, geen middelen en geen einddoel. Het is als een boom die geen vruchten voortbrengt of hoogstens giftige vruchten waardoor die zichzelf meer en meer vergiftigt en ook degenen die die onvoorzichtig zouden eten. Deze boom steelt alleen maar de arme

inspanningen van de boer die met ontbering en zweet in de buurt is om de grond te schoffelen. Zo ook steelt de ziel die mijn Wil niet doet, voortdurend van Mij en wat ze steelt zet ze om in vergif. Dus ze blijft in mijn gunst om van Mij te stelen. Ze steelt van Mij het werk van de Schepping, van de Verlossing en van de Heiligmaking voor zover het haarzelf betreft. Zij steelt van Mij het licht van de zon, het voedsel wat ze neemt, de lucht die ze inademt, het water wat haar dorst lest, het vuur dat haar verwarmt en de grond die ze betreedt, omdat dit alles behoort aan degenen die mijn Wil doen – al het mijne is van hen.

Iemand die mijn Wil niet doet heeft daarentegen geen rechten en daarom heb Ik het gevoel dat ik voortdurend bestolen wordt. Dus iemand die mijn Wil niet doet, moet beschouwd worden als een schadelijke en bedrieglijke vreemdeling en daarom is het nodig hem te ketenen en hem in de diepste kerkers te werpen”. Na dit gezegd te hebben verdween Hij in een flits.

De volgende dag kwam Hij en zei: “Mijn dochter, wil je weten wat het verschil is tussen mijn Wil en liefde? Mijn Wil is de zon – liefde is het vuur. Mijn Wil heeft, zoals de zon, geen voedsel nodig en licht en warmte van de zon nemen niet toe of af. Dat blijft altijd hetzelfde en het licht is altijd zeer zuiver. Anderzijds heeft het vuur dat symbool is van de liefde, hout nodig als voedsel en als het hout ontbreekt kan het zelfs uitgaan. Het neemt toe en af naargelang er hout bijkomt. Daarom is het onderhevig aan instabiliteit en het licht is altijd zwak, vermengd met rook, vooral als de liefde niet geregeld wordt door mijn Wil”. Na deze woorden verdween Hij en een licht bleef hangen in mijn brein waardoor ik begreep dat de Wil van God voor de ziel is als een zon omdat de acten die worden verricht zoals God het wil één worden met de Goddelijk Wil en zo wordt de zon gevormd. Het hout dat deze zon in stand houdt, zijn de menselijke acten en het hele eigen wezen verenigd met de acten en het goddelijke Wezen. Dus de ziel zelf wordt hout, verschaft door de Goddelijke Wil – en dit hout kan niet gemist worden. Daarom heeft deze zon geen voedsel nodig, hij neemt niet toe of af, hij blijft altijd zichzelf gelijk, zijn licht is zeer zuiver omdat hij overal in deelt en het goddelijke wezen en het goddelijk hout is nooit uitgeput en gaat niet in rook op. Ik ga niet verder uitleggen omdat ik denk dat de rest, wat betreft de liefde, voor zichzelf spreekt.

deel 11 – 19 februari 1913

De Goddelijke Wil is opium dat alles verdooft wat menselijk is in de ziel. Jezus wil door de ziel spreken over goed doen aan anderen.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand en na de heilige Communie, zei mijn altijd lieflijke Jezus: “Mijn Wil is als opium voor het lichaam. De arme patiënten die een operatie moeten ondergaan – het amputeren van een been of arm – worden verdoofd

met opium. Daarmee zullen ze de hevigheid van de pijn niet voelen en als ze wakker worden, zullen ze het resultaat zien van de verrichte operatie. Als ze niet te veel hebben afgezien, is het dank zij de opium.

Dat doet mijn Wil: de opium van de ziel dat de intelligentie, de eigenliefde, de zelfbeschikking – alles wat menselijk is – in slaap brengt. De opium van mijn Wil staat geen ongenoegen, laster of lijden toe, noch inwendige pijn in de ziel die diep in haar doordringt omdat die haar in slaap houdt. Maar hiermee ondervindt de ziel toch dezelfde uitwerking en dezelfde verdiensten; nog sterker – oh, hoe ver gaat ze daar bovenuit, alsof ze dat lijden heel diep heeft gevoeld. Maar met dit verschil: opium voor het lichaam moet gekocht worden en kan niet dikwijls gebruikt worden, of iedere dag en als iemand het te veel wil gebruiken wordt hij suf, vooral als hij zwak van aanleg is. De opium van mijn Wil daarentegen geeft Ik gratis. Het kan op ieder moment genomen worden en hoe meer de ziel het neemt, hoe meer licht krijgt ze in het verstand. En als ze zwak is, krijgt ze goddelijke kracht”.

Hierna dacht ik mensen rondom me te zien en ik zei tot Jezus: “Wie zijn zij?” En Jezus: “Zij zijn degenen die Ik je enige tijd geleden heb toevertrouwd. Ik beveel hen bij je aan, waak over hen, Ik wil deze band van eenheid vormen tussen jou en hen zodat Ik hen altijd om Mij heen heb”. En Hij wees er één speciaal aan. En ik: “Ach Jezus, bent U mijn ellende en niets-zijn vergeten en de buitengewone behoefte die ik heb? Wat zal ik doen? En Jezus: “Mijn dochter, je zult niets doen, zoals je nooit iets hebt gedaan. Ik alleen zal spreken en werkzaam zijn binnenin jou en Ik zal spreken door jouw mond. Als je dit alleen wil en als er de juiste bereidheid in hen is, zal Ik me voor alles beschikbaar stellen en zelfs als Ik je in slaap houd in mijn Wil, zal Ik je wakker maken als het nodig is en Ik zal je tot hen laten spreken. Ik zal meer vreugde vinden als Ik je hoor spreken over mijn Wil, hetzij wakend, hetzij in slaap”.

deel 11 – 16 maart 1913

Gebod zonder vurigheid. In de Goddelijke Wil is ijs vuriger dan vuur. Het voedsel van zielen die Gods Wil doen (en er in leven).

Ik wil wat dingetjes opschrijven die de gezegende Jezus me de afgelopen paar dagen zei. Ik herinner me dat ik deed wat ik gewoonlijk doe hoewel ik me onverschillig en koud voelde en ik dacht bij mezelf: “Wie weet hoeveel meer glorie ik de Heer schenk als ik me tegengesteld voel aan hoe ik me vandaag voel?” En de gezegende Jezus zei: “Mijn dochter, als de ziel vurig bidt is dat wierook met rook. Als ze bidt en zich koud voelt, maar zonder iets uitwendigs bij zich te laten binnenkomen, is dat wierook zonder rook. Dit behaagt Me allebei, maar wierook zonder rook behaagt me meer omdat rook de ogen altijd wat irriteert”.

Toen ik me net zo voelde als toen, zei mijn lieve Jezus: *“Mijn dochter, ijs in mijn Wil is vuriger dan vuur. Wat zou meer indruk op je maken: te zien hoe ijs het vermogen heeft om iets waarmee het in contact komt te verbranden en te vernietigen of als je ziet dat vuur iets omzet in vuur. Zeker het ijs. Ach mijn dochter, in mijn Wil verandert de natuur van de dingen. Dus ijs in mijn Wil heeft het vermogen iets wat mijn heiligheid niet waardig is te vernietigen en dat maakt de ziel zuiver, helder en heilig zoals Ik het wil en niet zoals zij het graag wil. Dit is de blindheid van schepselen – en ook van degenen waarvan men zegt dat ze goed zijn – als ze zich koud voelen, ellendig zwak, bedrukt e.d. En hoe slechter ze zich voelen, hoe meer ze in hun wil duiken en zo maken ze hun eigen doolhof waardoor ze zich zelfs nog meer hullen in hun kwaad, in plaats van in mijn Wil op te gaan waarin zij de kou én het vuur, de ellende én de weelde, de zwakte én de kracht, de druk én de vreugde kunnen vinden. Met opzet zorg ik dat ze zich slecht voelen om hun in mijn Wil het tegengestelde te geven van het kwaad dat ze ervaren. Maar schepselen die dit niet voor altijd willen verstaan, maken mijn plannen met hen nutteloos. Wat een blindheid! Wat een blindheid!”*

De volgende dag zei Jezus: *“Mijn dochter, bekijk eens hoe iemand die mijn Wil doet (en er in leeft) zich voedt”*. Op dat ogenblik zag ik een zon die ontelbare stralen verspreidde – die waren zo helder dat onze zon daarbij vergeleken een schaduw leek en een paar zielen, opgenomen in dit licht, zogen met hun mond aan deze stralen alsof het borsten waren. Deze zielen waren vervreemd van al het andere alsof ze niets deden, maar terwijl het leek of ze niets deden, kwam vanuit hen de hele goddelijke werkzaamheid. Mijn altijd lieflijke Jezus vervolgde: *“Heb je het geluk gezien van degene die mijn Wil doet (en er in leven) en hoe alleen van hen uit herhaling van mijn werk ontstaat”?* Wie mijn Wil doet (en er in leeft) voedt zich met licht – dat is met Mij. En terwijl ze niets doet, doet ze alles. Dus kan ze er zeker van zijn dat alles wat ze denkt, doet en zegt, het effect is van het voedsel wat ze neemt – dat betekent, alles is de vrucht van mijn Wil!”

deel 11 – 21 maart 1913

De overgave van de ziel aan de Wil van God is opium voor Jezus. De lucht van de zielen.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand zei ik Jezus af te dalen om mij te laten delen in zijn pijnen. En Hij zei: *“Mijn dochter, de opium van de ziel is mijn Wil. Mijn opium is de wil van de ziel, overgegeven aan mijn Wil, samen met zuivere liefde. Deze opium die de ziel me geeft, heeft het vermogen dat de doornen in Mij niet meer kunnen prikken, de spijkers niet meer doordringen, de wonden veroorzaken geen pijn. Het verzacht alles voor Mij en sust in slaap. Dus als je Me opium gegeven hebt, hoe kun je dan verlangen dat Ik je laat delen in mijn pijnen. Als Ik ze zelf niet heb, heb Ik*

ze zeker niet voor jou”. En ik: “Ach Jezus, wat goed dat U dit ter sprake brengt. Het lijkt wel of u me voor de gek houdt door dit ter sprake te brengen en me niet tevreden te stellen”. En Hij: “Nee, nee, het is waar – het is werkelijk zo. Ik heb veel opium nodig en Ik wil je zo in overgave aan Mij dat je je zelf niet meer voelt, zó dat Ik je niet langer zal herkennen, maar ik zal alleen mijzelf herkennen in jou en Ik zal je zeggen dat je mijn ziel bent, mijn vlees, mijn beenderen. In deze tijden heb Ik veel opium nodig omdat Ik als Ik wakker word, een zondvloed van kastijdingen zal doen neerkomen”. En Hij verdween.

Even later kwam Hij terug en vervolgde: “Mijn dochter, dikwijls gebeurt met zielen wat in de lucht gebeurt. Vanwege de stank die uit de aarde opstijgt, wordt de lucht vettig en men voelt zo’n dikke zware, drukkende en walgelijke lucht dat er wind nodig is om de vettigheid uit de lucht te verwijderen. Nadat dan de lucht is gezuiverd, waait er een frisse bries zodat men zijn mond open houdt om die gezuiverde lucht in te ademen. Dit alles gebeurt in de zielen. Dikwijls maakt zelfvoldaanheid, zelfrespect, ego en alles wat menselijk is, de lucht van de ziel vettig en Ik word dan gedwongen haar de wind te zenden van kilte, verleiding, dorheid, en laster, zodat deze winden het vet uit de lucht van de ziel verwijderen, haar zuiveren en haar terug brengen tot niets-zijn. Dan opent het niets-zijn de deur naar het Al, naar God en het Al laat vele geurige winden waaien zodat zij met open mond die lucht gretig inademt en totaal erdoor geheiligd wordt”.

deel 11 – 24 maart 1913

Jezus is de tevredenheid der tevredenheden, De hemelse Mama vol van Jezus door haar voortdurend overwegen van zijn Passie.

Ik voelde me in zekere zin ontevreden omdat ik mijn altijd beminnelijke Jezus zo miste. En Hij kwam maar even en zei: “Mijn dochter, wat doe je? Ik ben de tevredenheid der tevredenheden. In jou aanwezig en met een gevoel van ontevredenheid, merk Ik dat dat van jou komt en daarom herken Ik Mezelf niet helemaal in jou, omdat ontevredenheid deel uitmaakt van de menselijke natuur – niet van de goddelijke. Terwijl het mijn Wil is dat het menselijke niet langer bestaat in jou – alleen mijn goddelijke leven”.

Ik dacht vervolgens bij mezelf over mijn lieve Mama en Jezus zei: “Mijn dochter, de gedachte aan mijn Passie ontbrak nooit bij mijn lieve Mama en door die herhaling vulde Zij zichzelf totaal met Mij. Hetzelfde gebeurt met de ziel: door herhaaldelijk te overwegen wat Ik leed, geraakt ze vervuld van Mij”.

deel 11 – 2 april 1913

De ziel die de Wil van God doet is de adem van Jezus.

Ik was erg bedrukt vanwege het gemis van Jezus, toen Jezus vanachter mijn schouders vandaan kwam. Hij legde zijn hand op mijn mond, nam de beddenlakens van me weg die zo strak lagen ingestopt dat ze me belemmerden om vrij te ademen en zei toen: *“Mijn dochter, wie mijn Wil doet is mijn adem. En omdat mijn adem al de adem van de schepselen bevat, schenk Ik mijn adem aan iedereen vanuit de ziel die mijn Wil doet. Daarom nam Ik de beddenlakens weg – Ik voelde Me ook belemmerd in mijn adem”*. En ik: *“Ach, Jezus, wat zegt U nu? Ik voel eerder dat U me heeft verlaten en dat U alles bent vergeten – de vele beloften die U me deed”*. En Hij: *“Mijn dochter, zeg dit niet want je beledigt Me en dwingt Me om je werkelijk te laten ervaren wat het betekent door Mij verlaten te worden”*.

Toen vervolgde Hij op zo’n lieflijke toon: *“Wie mijn Wil doet, stelt levendig de periode van mijn leven op aarde tegenwoordig; Ik had het uiterlijk van een mens, tegelijkertijd was Ik altijd de geliefde Zoon van mijn dierbare Vader. Op dezelfde wijze heeft de ziel die mijn Wil doet uitwendig de huid van de mensheid, terwijl van binnen mijn Persoon leeft – net zoals Ik niet te scheiden ben van de liefde en de Wil van de heilige Drie-eenheid. Dus de Godheid zegt: Dit is nog een dochter die We op aarde hebben. Uit liefde voor haar houden We de aarde in stand, omdat zij in alles Ons vertegenwoordigt”*.

deel 11 – 10 april 1913

Waarde en uitwerking van ‘de Uren van de Passie’. De liefde van Jezus is vuur dat het kwaad verbrandt en leven schenkt aan het goede.

Vanmorgen kwam mijn altijd lieflijke Jezus, drukte me aan zijn hart en zei: *“Mijn dochter, wie altijd denkt over mijn Passie, doet een bron ontstaan in haar hart en hoe meer ze erover mediteert, des te groter wordt deze bron. En zoals de wateren die ontspringen, wateren zijn voor iedereen, zo dient deze bron van mijn Passie die in haar hart gevormd wordt, voor het heil van de ziel, voor mijn glorie en voor het heil van alle schepselen”*. En ik: *“Zeg me, mijn Goed, wat zult Gij als beloning geven aan degenen die ‘de Uren van de Passie’ zullen doen zoals U me geleerd hebt”*.

En Hij: *“Mijn dochter, Ik zal deze uren niet beschouwen als die van jou, maar als door Mij gedaan. Ik zal je dezelfde verdienste geven, alsof Ik mijn passie beleefde en dezelfde uitwerking naargelang de gesteldheid van de zielen. Dit terwijl ze op aarde zijn – en Ik kan hun geen groter beloning schenken. Voorts zal Ik deze zielen in de Hemel vóór Me plaatsen en pijlen van liefde en voldoening naar hen werpen, net zo*

veel als ze 'de Uren van de Passie' deden en zij zullen die naar Mij werpen. Wat een zoete verrukking zal dit zijn voor al de hemelingen!"

Toen vervolgde Hij: "Mijn liefde is vuur, maar geen materieel vuur dat vernietigt en hen terug brengt tot as. Mijn vuur brengt tot leven en maakt volmaakt. En als het iets verbrandt of verteert, is het iets wat niet heilig is – begeerten, genegenheden, gedachten die niet goed zijn. Dit is het vermogen van mijn vuur; het kwaad verbranden en leven geven aan al het goede. Dus als de ziel geen geneigdheid tot het kwaad in zich voelt, kan zij er zeker van zijn dat mijn vuur in haar is. Maar als zij vuur in zich voelt, vermengd met kwaad, is het twijfelachtig of dat mijn ware vuur is".

deel 11 – 9 mei 1913

Jezus en zijn Moeder zijn onafscheidelijk. Hoe zij haar taak als Moeder volbrengt.

Tijdens het gebed mediteerde ik over het moment waarop Jezus zijn allerheiligste Moeder verliet om zijn Passie te ondergaan. Ik zei bij mezelf: "Hoe is het mogelijk dat Jezus kon scheiden van zijn lieve Mama en zij van Jezus?" En de gezegende Jezus zei: "Mijn dochter, natuurlijk kon er geen scheiding zijn van Mij en mijn zoete Moeder; het leek alleen maar een scheiding. Zij en Ik waren zo verenigd en de vereniging was zo innig en groots dat Ik bij haar bleef en Zij bij Mij. Je zou dus kunnen zeggen dat er een soort bilocatie ontstond. Dit gebeurt ook met zielen als zij werkelijk met Mij verenigd zijn en ook als ze tijdens 't bidden het gebed laten binnenkomen in hun ziel als Leven, een soort vereniging en bilocatie. Ik neem ze met Me mee waar Ik ook ben en Ik blijf bij hen.

Mijn dochter, je kunt niet echt begrijpen, wat mijn geliefde Mama voor Mij betekende. Op aarde gekomen kon Ik niet zonder Hemel en mijn Hemel was mijn Mama. Er stroomde zoveel elektriciteit tussen Mij en Haar, dat er niet één gedachte bij haar opkwam die niet ontleend werd aan mijn brein. En deze woorden, wil, verlangen, acten, stappen ontleend aan Mij, – kortom alles – vormde de zon, de sterren, de maan aan deze Hemel, samen met alle mogelijke vreugden die een schepsel Me kan geven en waarin zij zelf zich kan verheugen. Oh, wat een vreugde beleefde Ik in deze Hemel.

Oh, wat voelde Ik Me bemoedigd en vergoed voor alles! Zelfs de kussen die mijn Mama Me gaf, sloten de kussen in van heel de Mensheid en Zij beantwoordde de kus van alle schepselen. Ik voelde mijn lieve Mama overal. Ik voelde haar in mijn adem en als die moeizaam was, verlichtte Zij die. Ik voelde Haar in mijn hart en als dat wat verbitterd was maakte Zij het zoet. Ik voelde Haar in mijn voetstappen en als die moe waren, schonk Zij Me kracht en rust. En wie kan uitleggen hoe Ik Haar voelde in mijn Passie? Bij iedere zweepslag, bij iedere doorn, iedere wond, iedere bloeddruppel – Ik

voelde Haar overal bij haar taak als mijn ware Moeder. Ach, als zielen Mij wederdienst zouden bewijzen, als zij alles aan Mij zouden onttrekken – hoeveel Hemelen en hoeveel moeders zou Ik op aarde hebben!

deel 11 – 21 mei 1913

Hoe de ware vertering plaats vindt.

In mijn gebruikelijke toestand zei mijn altijd beminlijke Jezus: “Mijn dochter, Ik wil de ware vertering in jou – niet bij wijze van spreken maar werkelijk, zij het dan op een eenvoudige en geschikte manier. Stel dat er een gedachte bij je opkomt die niet op Mij gericht is. Je moet die vernietigen en vervangen door het goddelijke. Op die manier zul je de verwerping van de menselijke gedachte aanpakken en het leven van de goddelijke gedachte bekomen. Zo ook, als het oog iets wil bekijken dat Mij mishaat en niet naar Mij verwijst en de ziel versterft zich, dan heeft ze het menselijk oog verteerd en verkrijgt ze het oog van het goddelijk leven en zo met de rest van je wezen, Oh, hoe voel Ik dit nieuw goddelijk leven in Mij stromen om deel te nemen aan alles wat Ik doe. Ik heb deze levens zo lief dat Ik van alles afstand doe uit liefde voor hen. Deze zielen komen op de eerste plaats en als Ik zegen worden anderen door hen gezegend. Zij zijn de eersten die gezegend en bemind worden en door hen worden ook anderen gezegend en bemind.

deel 11 – 12 juni 1913

De uitwerking van de éénwording met Jezus; de allerheiligste Drie-eenheid wordt gevormd in de ziel.

Terwijl ik bad verenigde ik mijn brein met het hoofd van Jezus, mijn ogen met die van Jezus en aldus met al het andere, met de intentie alles te doen wat Jezus deed met zijn brein, met zijn ogen, zijn mond, zijn hart enz. En zoals het leek of het brein van Jezus, zijn ogen etc. zich verspreidden voor het heil van allen, leek het of ook ik alles verspreidde voor het heil van allen, terwijl ik me verenigde en vereenzelvigde met Jezus.

Welnu, ik dacht bij mezelf: “Wat voor soort meditatie is dit? Wat voor ’n gebed? Ach, ik ben nergens meer goed voor – ik ben zelfs niet in staat over iets na te denken”.

Terwijl ik dit dacht zei mijn altijd lieflijke Jezus: “Mijn dochter, wat? Je kwelt jezelf hiermee? In plaats van jezelf te kwellen, zou je blij moeten zijn omdat je als je mediteerde zoals gewoonlijk en veel mooie gedachten bij je opkwamen, je niets anders deed dan een deel van mijn kwaliteiten en vermogens op nemen. Welnu, omdat het enige wat overblijft is je verenigen en te vereenzelvigen met Mij, neem je Mij

helemaal, Je deugt voor niets, maar samen met Mij, deug je voor alles, omdat je samen met Mij het heil van allen wil en alleen al het heil verlangen en willen, geeft een kracht aan de ziel die haar doet groeien en zij raakt gevestigd in het goddelijk leven. Door zich immers met Mij te verenigen en zich met Mij te vereenzelvigen wordt zij één met mijn brein en brengt zo vele levens van heilige gedachten voort in het brein van schepselen. Terwijl zij één wordt met mijn ogen, brengt zij vele levens van heilige blikken voort in schepselen. Als zij zich zo verenigt met mijn mond, zal ze leven geven aan mijn woorden. Als ze zich verenigt met mijn hart, met mijn verlangens, met mijn handen, mijn voetstappen zal ze leven schenken bij iedere hartslag – leven aan verlangens, acten, voetstappen – maar heilig leven omdat Ik binnenin Mij de scheppende macht bevat en daarom scheidt de ziel samen met Mij en doet al wat Ik doe.

Welnu, deze eenheid met Mij – één voor één, van brein tot brein, van hart tot hart – brengt in jou in de hoogste graad het leven van mijn Wil en mijn liefde teweeg. In deze Wil wordt de Vader gevormd en in deze liefde de heilige Geest en door de werkzaamheid, de woorden, werken, gedachten en al het andere dat voort kan komen uit deze Wil en deze liefde wordt de Zoon gevormd – en hier is de Drie-eenheid in de zielen. Dus als We werkzaam moeten zijn, maakt het niet uit of We werkzaam zijn vanuit de Drie-eenheid in de Hemel of in de Drie-eenheid binnen in de zielen op aarde. Daarom houd Ik al het andere bij je weg, al zijn het zelfs goede en heilige dingen, om je het beste en 't heiligste te kunnen geven – en dat ben Ik, en om van jou een ander Ik te kunnen maken, in zoverre dat mogelijk is voor een schepsel. Ik denk dat je niet meer zult klagen, hè”. En ik: “Ach Jezus, Jezus, ik ervaar eerder dat ik vreselijk slecht (cattiva) geworden ben en het ergste is nog dat ik niet in staat ben deze slechtheid van mij te vinden want dan zou ik tenminste alles doen wat ik kan om die uit te bannen”. En Jezus: “Genoeg, genoeg – je wilt veel te ver gaan in het bezig zijn met jezelf. Denk aan Mij en Ik zal tevens zorgen voor jouw slechtheid. Begrepen?”

deel 11 – 24 juni 1913

De ziel die geen zin heeft in het goede.

De ziel die geen zin heeft in het goede, voelt een soort walging en tegenzin in het goede. Daarom zijn deze zielen degenen die God weigeren.

deel 11 – 20 augustus 1913

Vertrouwen, eenvoud en geen aandacht voor zichzelf zijn noodzakelijk voor de ziel die leeft in de Goddelijke Wil. Dit schepsel is het leven, het bloed, de beenderen van Jezus.

Terwijl ik bad, zag ik mijn altijd lieflijke Jezus binnenin me en vele zielen om me heen die zeiden: “Heer, U hebt alles in deze ziel gelegd!” En ze strekten hun handen naar me uit en zeiden: “Omdat Jezus in jou is en samen met Hem al zijn bezittingen – neem die en geef die aan ons”. Ik raakte in de war en de gezegende Jezus zei: *“Mijn dochter, in mijn Wil zijn alle mogelijke bezittingen en het is nodig voor de ziel die erin leeft om er te zijn met vertrouwen en er op te treden als de eigenaar samen met Mij. Schepselen verwachten alles van deze ziel en als ze niets krijgen voelen ze zich bedrogen. Maar hoe kan ze geven als ze niet vol vertrouwen met Mij samenwerkt? Daarom is vertrouwen om te geven, eenvoudig om in verbinding te staan met allen, geen aandacht voor zich zelf en volledig kunnen leven voor Mij en de naasten, nodig voor de ziel die leeft in mijn Wil. En dat ben Ik”*.

Toen ging Hij verder: *“Mijn dochter, met iemand die echt mijn Wil doet (en er in leeft) gaat het zo als met een geënte boom: de kracht van de ent heeft het vermogen het leven van de boom, waarop geënt wordt, te vernietigen. Dus kun je niet langer de vruchten en het blad zien van de eerste boom maar van de ent. En als de eerste boom tegen de ent zegt; ‘Ik wil in ieder geval een klein takje voor mezelf houden zodat ook ik wat vruchten kan dragen en iedereen duidelijk kan maken dat ik nog steeds besta’ zal de ent zeggen: ‘Je heb geen bestaansreden meer nadat je je beschikbaar hebt gesteld om mijn ent te ontvangen, Het leven behoort mij toe’. Aldus kan de ziel die mijn Wil doet (en er in leeft) zeggen: ‘Mijn leven is voorbij. Het zijn niet langer mijn werken, gedachten en woorden die uit mij voortkomen, maar de werken, gedachten en woorden van Degene wiens Wil mijn leven is’. Dus tegen degene die mijn Wil doet (en er in leeft) zeg Ik: ‘Jij bent mijn leven, mijn bloed, mijn beenderen’. De ware en werkelijke sacramentele gedaanteverandering heeft niet plaats krachtens de woorden van de priester, maar krachtens, mijn Wil. Zo gauw de ziel besluit om te leven van mijn Wil, schept mijn Wil zichzelf in de ziel. En als mijn Wil uitvloeit in de wil, de werken, de voetstappen van de ziel, ontstaan er net zoveel scheppingen. Er gebeurt hetzelfde als met een pyxis vol geconsecreerde deeltjes: er zijn net zoveel Jezussen als er deeltjes zijn – één Jezus voor elk deeltje. Op dezelfde wijze bevat de ziel, krachtens mijn Wil, Mijzelf in haar hele wezen, maar ook in ieder deeltje van haar wezen. In wie mijn Wil doet (en er in leeft) voltrekt zich de ware eeuwige communie – en een communie die volledig vrucht draagt”*.

deel 11 – 27 augustus 1913

De vijand kan de ziel die in de Goddelijke Wil leeft niet rechtstreeks veranderen.

In mijn gebruikelijke toestand klaagde ik bij mijn altijd beminnelijke Jezus over mijn armzalige huidige toestand en met alle bitterheid van mijn ziel zei ik: “Leven van

mijn leven, U wilt geen medelijden meer met mij hebben. Waarom leven? U wilt me niet meer gebruiken – alles is voorbij. Mijn bitterheid is zodanig en zo groot, dat ik me versteend voel van de pijn. En bovendien, terwijl ik geheel in overgave in uw armen lig, alsof ik geen aandacht geef aan mijn hevig ongeluk, fluisteren anderen – en U weet wie dat zijn – in mijn oor: ‘En hoe is ’t hiermee? En waarom? Misschien heb je gezondigd? Je bent afgeleid geweest!’ En wat erger is, terwijl ze mij dit zeggen, voel ik dat ik hen niet wil horen daar zij mijn slaap in de armen van uw Wil zouden kunnen onderbreken. Ach. Jezus, misschien besteedde U er geen aandacht aan hoe moeilijk deze pijn is voor mij, anders zou U me wel te hulp komen”. En zo vertelde ik Hem veel meer dwaze dingen.

Toen zei de gezegende Jezus: *“Mijn dochter, arme dochter van Mij, zij willen je bedroefd maken, nietwaar? Ach, mijn dochter, Ik doe zo veel om je in vrede te bewaren en zij willen je in de war brengen! Nee, nee, weet dat als je Me zou durven beledigen, Ik de eerste zou zijn die bedroefd wordt gemaakt en Ik zou de eerste zijn om je dat te zeggen. En daar Ik je niets zeg – geen zorgen. Maar wil je weten wie werkelijk de oorzaak hiervan is? Dat is de duivel. Hij wordt verteerd door woede en iedere keer als je spreekt over de uitverken van mijn Wil tegen degenen die jou benaderen, wordt hij razend en niet in staat om iemand die rechtstreeks mijn Wil doet naderbij te komen, kijkt hij rond en benadert degenen die onder het mom van het goede dichtbij je kunnen raken met tenminste ellendige opzet om de serene hemel van de ziel te verwarren, waarin Ik met zoveel vreugde verblijf. Dus werkt hij op een afstand met donder en bliksem met het idee dat hij echt iets doet, maar, arme sukkelaar, de macht van mijn Wil breekt zijn benen en doet de donder en bliksem op hem neerkomen en hij blijft nog woedender achter dan voordien.*

Bovendien, wat je zegt is niet waar. ‘Wat is het doel van mijn toestand?’ Je moet weten dat voor de ziel die werkelijk mijn Wil doet (en er in leeft) het vermogen van mijn Wil zodanig en zo groot is dat als Ik de plaats nader waar die ziel is om haar kastijdingen te zenden en Ik daar mijn Wil aantref en mijn eigen liefde, ervaar Ik niet dat Ik Mezelf straf in die ziel. Ik blijf eerder gewond en Ik verzwak en in plaats van te kastijden, werp Ik Mezelf in de armen van die ziel die mijn Wil en mijn liefde bevat. Ik rust en blijf heel vrolijk. Ach, als je eens wist hoe je Me dwingt tot liefde en hoe veel Ik lijd; als Ik zie hoe weinig je bedroefd of verward bent om Mij, zou je meer tevreden zijn en anderen zouden afzien van je lastig te vallen”. En ik: “Kijk, Jezus, hoeveel kwaad ik doe, hoeveel ik U doe lijden”. En Jezus direct: “Mijn dochter, geen zorgen hierover. Het lijden dat op Me afkomt vanuit de liefde van de ziel houdt ook veel vreugde in, omdat ware liefde, ofschoon die lijden meebrengt, nooit los staat van grote vreugde en onuitsprekelijke tevredenheid”.

deel 11 – 3 september 1913

Als Jezus de ziel in zijn Wil opneemt en zij daar blijvende woonplaats vindt, ervaart zij, net als Jezus, de behoefte om aan allen te geven.

Terwijl ik bad... (ofschoon ik niet echt weet hoe mezelf goed uit te drukken. Dit zou ook subtiële hoogmoed van mij kunnen zijn: ik denk nooit over mezelf en mijn grote ellende, maar ik bid altijd om eerherstel te brengen, om Jezus te troosten, voor de zondaars – voor iedereen. Het is echter niet zo dat ik er tevoren over denk – nee, het is genoeg voor mij om te beginnen met gebed en Ik blijf daarop gericht.) Welnu, ik was hiermee bezig en toen mijn altijd beminnelijke Jezus kwam, zei Hij: *“Mijn dochter, wat is dit? Maak je je zorgen hierover? Je moet weten dat als ik de ziel in mijn Wil opneem en zij een blijvende woning in mijn Willen heeft, ervaart de ziel omdat mijn Wil alle mogelijke goed bevat wat jij je ook maar kunt voortellen, dat zij alles in overvloed bezit en zij bevindt zich dan in dezelfde omstandigheden als Ik – dat betekent: zij heeft de behoefte om eerder te geven dan te ontvangen; ze ervaart dat ze niets nodig heeft en als ze iets verlangt kan ze alles nemen wat ze maar wil zonder te vragen.*

Omdat mijn Wil een onweerstaanbare noodzaak ervaart om te willen geven, is die alleen gelukkig als die geeft en als ze geeft krijgt ze meer behoefte om te geven. En hoe geraakt die in verlegenheid als die verlangt te geven en die vindt niemand aan wie die kan geven!

Mijn dochter, Ik breng de ziel die mijn Wil doet (en er in leeft) in dezelfde toestand als Ik ben. Ik laat haar delen in mijn grote vreugden en mijn bitterheid en alles wat ze doet wordt verzegeld met desinteresse voor zichzelf. Ach, ja, de ziel die mijn Wil doet (en er in leeft) is de ware zon die licht en warmte aan allen geeft en ze ervaart de noodzaak om dit licht en deze warmte weg te schenken. En als die aan allen geeft, neemt ze niets, omdat die verheven is boven alles en er is niemand op aarde die zich kan meten met het licht en het hevige vuur dat die bezit. Ach, als schepselen een ziel konden zien die mijn Wil doet (en er in leeft), zouden zij zien hoe die uitsteekt boven een majestueuze zon die allen goed doet. En bovendien zouden zij Mijzelf herkennen in deze zon. Dus het teken dat de ziel het punt heeft bereikt dat ze mijn Wil doet (en er in leeft) is dat ze ervaart dat ze wil geven. Heb je 't begrepen?

deel 11 – 6 september 1913

De Uren van de Passie zijn de gebeden van Jezus zelf.

Ik dacht na over de Uren van de Passie die nu opgeschreven zijn en dat daar geen aflat aan verbonden is. Dus wie die Uren doen, verdienen er niets mee, terwijl er veel gebeden bestaan die verrijkt worden met veel aflaten. Terwijl ik hierover nadacht

zei mijn altijd lieflijke Jezus, een en al vriendelijkheid: *“Mijn dochter, door gebeden met aflaten verdient men iets, maar de Uren van de Passie die mijn eigen gebeden zijn, mijn eerherstel en al mijn liefde, zijn uit de diepte van mijn eigen hart gekomen. Ben je misschien vergeten hoe dikwijls Ik Me met jou verenigd heb om die samen te doen en hoe Ik over de hele wereld kastijdingen heb omgezet in genaden? Dus mijn voldoening is zo groot dat Ik de ziel i.p.v. een aflat een handvol liefde geef die onschatbare prijzen bevat van oneindige waarde. En bovendien, als dingen worden gedaan uit pure liefde, stort mijn liefde zich uit en het is niet zonder betekenis dat het schepsel de uitstorting van de liefde van de Schepper oproept”*.

deel 11 – 12 september 1913

Jezus heeft ongeveer twee jaar lang tegen Luisa gesproken over zijn Wil zoals Hij nooit tevoren tot wie dan ook heeft gedaan. Daarna heeft Hij de geestvervoering van zijn allerheiligste Mensheid, die Hij toonde om haar verliefd te maken op zijn Persoon, vervangen door de geestvervoering van zijn Goddelijke Wil.

Ik was aan 't denken hoe de gezegende Jezus dingen heeft veranderd. Zelfs als Hij komt blijf ik niet zo verstaand als voordien en zo gauw Hij weggaat, ervaar ik dat ik in mijn natuurlijke toestand ben. Ik weet niet wat me is overkomen en wat erger is, ik voel me gekweld als die gedachte bij me opkomt, of als iemand die gezag over me heeft, over mijn aangelegenheden iets wil weten.

Maar de goede Jezus die waakt over iedere gedachte van mij en niet wil dat zelfs één gedachte in mijn brein niet goed is afgestemd zei, toen Hij kwam: *“Mijn dochter, wil je misschien dat Ik touwen en kettingen gebruik om je vast te houden? Toen ze nodig waren hield Ik je gebonden met alle liefde en Ik deed of Ik doof was voor wat geklaag van jou – weet je nog... Maar nu vind Ik dat niet langer noodzakelijk. Meer dan twee jaar nu wilde Ik meer edele kettingen voor jou gebruiken – dat is mijn Wil. Daarom heb Ik deze periode tot je gesproken over mijn Wil en over de verheven en onbeschrijflijke uitwerking van deze Wil – wat Ik tot nu toe aan niemand heb geopenbaard. Lees zoveel boeken door als je wilt en je zult zien dat je in geen enkel boek zult vinden wat Ik jou verteld heb over mijn Wil. Dit was nodig om je ziel ontvankelijk te maken voor de huidige toestand waarin je nu bent. Na je steeds bij Mij gehouden te hebben, wist Ik heel goed dat je de pijn van het voortdurend ontberen van mijn aanwezigheid niet zou kunnen verdragen als Ik die niet vervangen zou door iets – nog steeds van Mijzelf – dat je ziel volledig in beslag zou nemen en je meer zou blijven boeien dan mijn tegenwoordigheid zelf. Mijn Wil nam de plaats in en iedere gedachte, genegenheid, verlangen en woord bleef er vol van, zodat je spreekt over mijn Wil met zo'n welsprekendheid en enthousiasme*

omdat je wordt geboeid door mijn Willen. Daarom voel je je gekweld wanneer jou wordt gevraagd naar; 'het hoe en waarom' Jezus niet komt zoals voordien: omdat je geboeid bent door mijn Wil en je ziel lijdt wanneer zij de zoete verrukking van mijn Willen wensen te doorbreken".

En ik: "Jezus, wat zegt U nu? Ga weg, ga weg – Het is mijn kwaad dat mij gereduceerd heeft tot zo'n toestand". Jezus glimlachte toen Hij me hoorde zeggen: 'Ga weg' en mij inniger naar Zich toetrekend, voegde Hij er aan toe: *"Ik kan niet eens gaan! Zou Ik misschien kunnen scheiden van mijn Wil. Als je mijn Wil bezit, moet Ik altijd bij je zijn. Mijn Wil en Ik zijn één, niet twee. Laten we liever naar feiten kijken: zeg Me eens, wat is jouw kwaad?"* En ik: "Mijn liefde, ik weet 't niet. U hebt zelf gezegd dat uw Wil me geboeid houdt. Hoe kan ik het dan kennen?" En Jezus: *"Aha, je kent het niet.* En ik: "Ik kan het niet weten, omdat U me hiervan weg houdt en U geeft me geen tijd over mezelf na te denken en op het moment dat ik over mezelf wil nadenken, geeft U me een uitbrander – serieus nu, op 't punt me te zeggen dat ik me moet schamen om dat te doen, trekt U me, nu vol liefde, tegen U aan met zo'n kracht alsof U me mezelf wil laten vergeten. Hoe kan ik dit?" En Jezus: *"Als je het niet kunt, betekent het dat het me meer behaagt als je het niet doet, omdat mijn Wil je vasthoudt en Die zou zich beroofd zien van iets dat die Wil toebehoort. Daarom blijft Die bij je en belet je over jezelf na te denken, wetend dat waar mijn Willen de plaats inneemt van al het andere, er geen kwaad kan zijn. Dus, vol naijver, blijf Ik op mijn hoede".*

En ik: "Jezus, houdt U me voor de gek?" En Jezus: *"Mijn dochter, je dwing Me om te spreken om je duidelijk te maken hoe de dingen zijn. Luister: om te zorgen dat je zo'n edel en goddelijk punt bereikt, gedroeg Ik Me bij jou als twee geliefden, die elkaar tot dwaasheid toe beminnen. Je zou mijn Wil nooit zo bemind hebben als je Me niet gekend had. Daarom schonk Ik je eerst de verrukking over mijn Mensheid zodat je Me zou liefhebben omdat je wist wie Ik ben. En om al je liefde aan te trekken, gebruikte Ik veel liefdeslisten. Die weet je nog wel – het is niet nodig om er een lijstje van te maken voor je. Welnu nadat Ik je gewonnen had om mijn Persoon lief te hebben, werd je geboeid door mijn Wil – en je hebt Die lief. En omdat je na een tijd niet zonder Mij kon – alsof wij samen hadden geleefd – was het noodzakelijk dat de geestvervoering in mijn Wil in jou de plaats in nam van mijn Mensheid. Alles wat Ik voordien heb gedaan zijn genaden geweest om je voor te bereiden op de geestvervoering van mijn Wil, omdat als Ik een ziel voorbereid, om op een hoger niveau in mijn Wil te leven, moet Ik Me openbaren om zo grote genaden te schenken".*

Verbaasd zei ik: "Wat zegt U Jezus? Wat? Uw Wil is geestvervoering?"

"Ja, mijn Wil is ware en volmaakte geestvervoering. En je verbreekt deze geestvervoering telkens wanneer je aan jezelf wil denken. Maar Ik zal je niet laten winnen – ernstige kastijdingen zullen er de komende tijden plaats vinden en zelfs ofschoon je het niet gelooft, zul jij en degene die jou leiding geeft, het geloven als je het hoort. Daarom is het nodig dat de geestvervoering van mijn Mensheid

onderbroken wordt, hoewel niet volledig; omdat jij Me anders overal zou vasthouden. Dus zal Ik de zoete verrukking van mijn Wil de plaats ervan laten innemen, ook opdat je minder zou lijden als je de kastijdingen ziet”.

deel 11 – 20 september 1913

Alles wat rondom en in de ziel gebeurt is niets anders dan voortdurende listen van Jezus zodat zijn Wil zal geschieden en in haar wordt vervuld.

Ik dacht na over mijn huidige toestand – hoe weinig of niets ik lijd. En Jezus zei direct: “Mijn dochter, alles wat rondom en binnenin een ziel gebeurt – bitterheid, plezier, tegenstellingen, sterven, ontbering, tevredenheid en andere dingen – is niets anders dan mijn voortdurende listen zodat mijn Wil zal geschieden en in haar wordt vervuld. Als Ik dit verkrijg is alles gedaan en daarom geeft alles de ziel vrede. Het lijkt dat zelfs lijden uit haar buurt blijft als ze ziet dat de goddelijke Wil groter is dan Die en dat Die in haar de plaats inneemt van alles en alles overtreft. Het lijkt of allen haar eerbied betonen. En Ikzelf bereid haar voor op de Hemel als de ziel dit punt bereikt – alles gebruikend om Mij de listen van Mijn Wil uit te laten voeren”.

deel 11 – 21 september 1913

Al de deugden van de ziel doet in de Goddelijke Wil en samen met Jezus, krijgen zijn zelfde kwaliteit, hetzelfde leven en dezelfde waarden.

Vanmorgen toonde mijn altijd lieflijke Jezus zich met onbeschrijflijke zoetheid en minzaamheid, alsof Hij me iets wilde vertellen wat Hem zeer dierbaar was en een grote verrassing was voor mij. Dus, mij omhelzend en me tegen zijn hart drukkend zei Hij: “Mijn geliefde dochter, alles wat de ziel doet in mijn Wil en samen met Mij – gebeden, acten, stappen enz. – krijgt mijn kwaliteiten, hetzelfde leven en dezelfde waarden. Kijk, alles wat Ik op aarde deed – gebed, lijden, werk – is in actie en zal dat in eeuwigheid blijven voor het heil van iedereen die dat wil. Mijn werkzaamheid verschilt van het werk van schepselen. Omdat Ik binnenin Mij de scheppende macht bevat, spreek en schep Ik, net zoals Ik destijds sprak en de zon schiep, en deze zon is altijd vol licht en warmte en die geeft altijd licht en warmte alsof die voortdurend die scheppende act van Mij ontvangt, zonder dat die ooit vermindert. Dat was mijn werkzaamheid op aarde. Omdat Ik de scheppende macht in mijzelf bevat, zijn de gebeden, stappen en werken die Ik deed en het bloed dat Ik vergoot voortdurend in actie biddend, werkend lopend enz, net zoals de zon voortdurend in actie is om licht te geven. Dus mijn gebeden gaan voort, mijn stappen zijn altijd in actie als Ik zielen achterna ga en aldus met de rest. Welk groot verschil zou er anders bestaan tussen mijn werkzaamheid en die van mijn heiligen?

Welnu, mijn dochter, luister naar iets moois – iets moois wat nog niet begrepen wordt door schepselen: alle dingen die de ziel doet samen met Mij en in mijn Wil, zijn mijn dingen maar ook de hare. De band van Mijn Wil en haar werkzaamheid samen met Mij, delen in mijn zelfde creatieve macht”. Ik raakte in geestvervoering en met een vreugde die ik niet kon bevatten zei Ik: “Hoe kan dit alles mogelijk zijn, o Jezus? En Hij: “Al wie dit niet begrijpt kan zeggen dat hij Mij niet kent”. En Hij verdween. Maar ik kan het niet goed zeggen en ik weet niet hoe ik me beter uit moet drukken. Wie kan alles zeggen wat Hij me liet begrijpen? Het komt mij eerder voor dat ik nonsens heb verteld.

deel 11 – 25 september 1913

De Goddelijk Wil is het centrum van de ziel. De sacramenten dragen vrucht en hebben uitwerking naar gelang de zielen onderworpen zijn aan de Goddelijke Wil en naar gelang hun band ermee!

Ik zei mijn biechtvader dat Jezus me had gezegd dat de Wil van God het centrum van de ziel is, dat dit centrum in de diepte van de ziel ligt en dat ze, zoals de zon zijn stralen verspreidt, licht geeft aan het brein, heiligheid aan de acten, kracht aan de stappen, leven aan het hart, macht aan het woord en aan alles.

En dat niet alleen, maar ook dat dit centrum – de Wil van God – binnenin ons is zodat we er nooit aan ontsnappen en dat die voortdurend tot onze beschikking staat, ons nooit alleen laat of van ons scheidt, zelfs niet voor een minuut. Tegelijkertijd is die ook vóór ons, rechts en links van ons, achter ons en overal en ook in de Hemel zal die ons centrum zijn.

Mijn biechtvader zei daarentegen dat het allerheiligst Sacrament ons centrum is.

Welnu, de gezegende Jezus kwam en zei: “Mijn dochter, Ik moest het zo regelen dat heiligheid voor allen makkelijk en toegankelijk was – tenzij zij het niet willen – in alle omstandigheden, onder alle voorwaarden en overal. Het is waar dat het allerheiligst Sacrament centraal staat, maar wie stelde het in? Wie onderwierp mijn Mensheid aan de opsluiting binnen de kleine cirkel van een hostie? Was dat niet mijn Wil? Daarom zal mijn Wil altijd gaan boven alles. Bovendien, als alles in de Eucharistie is, moeten de priesters die Mij uit de Hemel in hun handen oproepen en die meer dan wie ook in contact komen met mijn sacramenteel vlees dan niet de heiligste zijn en het meeste goed doen, maar in plaats daarvan zijn velen van hen de slechtste.

Arme Ik, hoe behandelen ze Mij in het allerheiligst Sacrament. En de vele vrome zielen die Me misschien iedere dag ontvangen, moesten eigenlijk als vele heiligen zijn, als het centrum van de Eucharistie voldoende zou zijn. Maar integendeel – en je kunt er om wenen – ze blijven steken op het zelfde punt: ijdel, opvliegend, overdreven precies enz. Arm centrum van het allerheiligst Sacrament, hoe schandelijk wordt het

behandeld!

Aan de andere kant, stel je voor een moeder die mijn Wil doet en die, door haar situatie – niet omdat ze niet wil – Mij niet iedere dag kan ontvangen. En je ziet dat ze geduldig en liefdevol is en de geur van mijn eucharistische deugden in zich draagt. Ach, is het misschien het Sacrament, of eerder mijn Wil waaraan ze zich onderwerpt, dat haar onderworpen houdt en het allerheiligst sacrament compenseert. Bovendien zeg Ik je, de sacramenten zelf dragen vrucht naargelang zielen zich onderwerpen aan mijn Wil. Zij hebben uitwerking naargelang de relatie die zielen hebben met mijn Willen. En als er geen relatie is met mijn Wil, kunnen zij wel de communie ontvangen, maar die zal op een lege maag blijven liggen. Zij kunnen gaan biechten maar zullen altijd bevuild blijven. Zij kunnen in mijn sacramentele tegenwoordigheid komen, maar als onze Willen elkaar niet ontmoeten, zal Ik als dood zijn voor hen, omdat mijn Wil alleen al het goede voortbrengt en leven schenkt aan de sacramenten in de ziel die zich daaraan onderwerpt. En wie dit niet verstaat – dan betekent het dat zij baby's zijn op godsdienstig gebied”.

deel 11 – 2 oktober 1913

Als de menselijke wil zich verenigt met de Goddelijke Wil, wordt het leven van Jezus in de ziel gevormd. De ziel die de Wil van God doet (en er in leeft) kan zeggen dat háár leven is afgelopen.

Nog steeds in mijn gebruikelijk toestand, toonde Jezus zichzelf binnenin mij, maar zo vereenzelvigd met mij dat ik zijn ogen in de mijne kon zien, zijn mond in de mijne en zo met al het overige. Terwijl ik Hem zo zag zei Hij: “Mijn dochter, kijk hoe Ik Me vereenzelvig met de ziel die mijn Wil doet (en er in leeft) door Mijzelf één te maken met haar. Ik word haar eigen leven omdat mijn Wil binnenin haar ziel is en ook erbuiten. Je zou kunnen zeggen dat mijn wil is als de lucht die ze inademt, die leven geeft aan alles, zoals licht dat maakt dat men alles ziet en begrijpt; zoals warmte die verwarmt, vruchtbaar maakt en doet groeien; zoals het hart dat klopt, zoals handen die werken en voeten die lopen. En als de menselijke wil zich verenigt met Mijn Willen, wordt mijn leven in de ziel gevormd”.

Na de communie zei ik tegen Jezus: “Ik heb U lief” en Hij zei: “Mijn dochter, wil je Me werkelijk beminnen? Zeg dan: ‘Jezus, ik heb U lief met uw Wil’. En omdat mijn Wil Hemel en aarde vult, zal jouw liefde Mij overal omgeven, en jouw: ‘Ik heb je lief’ zal weerklinken in de Hemelen en in het diepste van de afgronden. Hetzelfde als je wilt zeggen: ‘Ik aanbid U, ik zegen U, ik prijs U’ dan zul je ’t zeggen verenigd met mijn Wil en je zult Hemel en aarde vullen met aanbidding, zegeningen, lofprijzing en dankzegging. In mijn Wil zijn dingen eenvoudig, gemakkelijk en onmetelijk, Mijn Wil is alles, zo dat je je afvraagt, wat zijn mijn eigenschappen?” Een eenvoudige act van

mijn Wil. Dus als rechtvaardigheid, goedheid, wijsheid, sterkte hun loop volgen dan gaat mijn Wil hen vooraf, begeleidt hen en maakt hen gereed om werkzaam te zijn. Kortom, zij bewegen zich niet ver van mijn Willen. Daarom, wie ook mijn Wil neemt, neemt alles. Nog sterker, zij kan zeggen dat haar leven voorbij is – voorbij de zwakheid, de kwellingen, de begeerten, de ellende, omdat alles zijn rechten verliest in iemand die mijn Wil doet (en er in leeft), want mijn Wil gaat vóór alles en heeft recht op alles”.

deel 11 – 18 november 1913

Als de menselijke wil en de Goddelijke Wil tegenover elkaar staan, vormt de ene het kruis voor de andere. Het kruis kan zoveel goed doen naargelang het wordt verbonden met de Wil van God.

Ik dacht na over mijn armzalige toestand en hoe zelfs het kruis van mij was weggenomen. En in mijn binnenste zei Jezus: “Mijn dochter, als twee willen tegenover elkaar staan, vormt de ene het kruis voor de andere. Zo gaat het tussen Mij en de schepselen, als hun wil haaks op de mijne staat. Ik vorm hun kruis en zij het mijne. Ik ben de lange balk van het kruis, terwijl zij de korte balk zijn en als ze elkaar kruisen vormen zij het kruis. Welnu, als de wil van de ziel zich verenigt met de mijne, vormen de balken niet langer een kruis, maar zijn verenigd en daarom is het kruis niet langer een kruis. Heb je 't begrepen? En bovendien, Ik heiligde het kruis. Het was niet het kruis dat Mij heiligde. Het is niet het kruis dat heiligt – het is de berusting in mijn Wil die het kruis heiligt. Daarom kan zelfs het kruis zo veel goed doen naargelang het verbonden is met mijn Wil. En dit niet alleen; het kruis heiligt en kruisigt een deel van de persoon, terwijl mijn Wil niets spaart. Het heiligt alles en kruisigt gedachten, begeerten, wil, genegenheid, hart, alles. En omdat mijn Wil licht is, toont het de ziel de noodzaak van deze heiliging en algehele kruisiging, zodanig dat zijzelf Mij aanspoort de werken van mijn Wil ten opzichte van haar te voltooien.

Daarom zijn het kruis en de andere vermogens tevreden zolang zij iets krijgen en als ze het schepsel met drie spijkers kunnen doorboren, pochen zij over hun triomf. Mijn Wil daarentegen die niet weet hoe onvoltooide werken te doen, is niet tevreden met maar drie spijkers, maar met net zo veel spijkers als er acten in mijn Wil zijn die Ik vast stel voor het schepsel”.

deel 11 – 27 november 1913

De Goddelijke Wil is het hoogste punt dat kan bestaan zowel in de Hemel als op aarde.

Mijn altijd beminnelijke Jezus gaat door met te spreken over zijn allerheiligste Wil: *“Mijn dochter, het schepsel neemt net zoveel delen van Mij in zich op als het acten in mijn Wil stelt en hoe meer zij van mijn Wil neemt, des te meer licht krijgt ze en zo vormt ze de zon in zichzelf. En omdat deze zon wordt gevormd door het licht dat ze uit mijn Wil neemt, worden de stralen van deze zon verbonden met de stralen van mijn goddelijke zon. Zo wordt de ene weerspiegeld in de ander, de een flitst doorheen de ander en zij stormen op elkaar toe en als ze dit doen wordt de zon die mijn Wil in de ziel heeft gevormd steeds groter”*.

En ik: “Jezus, hier zijn we weer – in uw Wil. Het lijkt of U niets anders te vertellen hebt”. En Jezus: *“Mijn Wil is het hoogste punt dat kan bestaan, zowel in de Hemel als op aarde. En als de ziel dat heeft bereikt, heeft zij alles onderworpen en alles gedaan. Er staat haar niets anders meer te doen dan op deze hoogten te verblijven, ervan te genieten en deze Wil van Mij steeds meer te begrijpen, die nog niet goed begrepen is noch in de Hemel, noch op aarde. Je zult er nog veel tijd aan moeten besteden omdat je nog maar heel weinig hebt begrepen en er nog veel voor je over blijft om te verstaan. Mijn Wil is zo groot dat, wie dit doet, zichzelf een god van de aarde kan noemen en zoals mijn Wil de zaligheid van de Hemel is, zo vormen deze goden die mijn Wil doen (en er in leven) de zaligheid van de aarde en van degenen die er dichtbij zijn.*

Er bestaat niets goeds op aarde dat niet wordt toegeschreven aan deze goden van Mijn Wil – of het nu de directe of indirecte oorzaak is, alles is te danken aan hen. Net zoals er geen geluk in de Hemel is dat niet van Mij komt, zo is er niets goeds op aarde dat niet van hen komt”.

deel 11 – 8 maart 1914

Als de ziel leeft en sterft in de Goddelijke Wil, is er niets goeds wat ze niet bij zich draagt. De waarde van een enkel ogenblik in de Goddelijke Wil. Alles wat de ziel die in de Goddelijke Wil leeft ervaart, behoort niet haar toe maar Jezus binnenin haar. Iemand die in de Goddelijke Wil leeft, kan in geen geval naar het vagevuur gaan.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand, heeft mijn altijd lieflijke Jezus niet opgehouden mij zo dikwijls te spreken over zijn allerheiligste Wil. Ik zal het weinige wat ik me herinner vertellen.

Terwijl ik me niet goed voelde zei de gezegende Jezus toen Hij kwam: *“Mijn dochter, de ziel die in mijn Wil leeft kan van alles wat Ik doe zeggen: ‘het behoort aan mij toe’. Dat komt omdat de wil van de ziel zo vereenzelvigd is met de mijne, dat wat mijn Wil ook doet, zij het ook doet. Dus als zij leeft en sterft in mijn Willen is er niets goed wat ze niet bij zich draagt, omdat er niets goed is dat mijn Wil niet bevat. Mijn Wil is*

het leven van al het goede wat schepselen doen. Als de ziel sterft in mijn Willen, draagt zij daarom de Missen bij zich die worden opgedragen en de gebeden en de goede werken die worden gedaan omdat die allemaal vruchten zijn van mijn Wil. En dit is nog altijd erg weinig vergeleken bij de werkzaamheid van mijn Wil zelf die de ziel als van haarzelf met zich meedraagt. Eén ogenblik werkzaamheid van mijn Wil is voldoende om al de werken van alle schepselen in verleden, heden en toekomst te overtreffen. Dus als de ziel sterft in mijn Wil is er geen schoonheid die haar gelijke is, niet haar hoogten, rijkdom, heiligheid, wijsheid of liefde: niets – niets kan haar evenaren. Als de ziel die sterft in mijn Wil het hemels Vaderland betreedt zullen niet alleen de poorten van de Hemel open gaan, maar de hele Hemel zal buigen om haar te verwelkomen in die hemelse woning, om de werking van mijn Wil te eren.

Wat moet Ik je vertellen over het feest en de verrassing van al de hemelingen bij het zien van deze ziel, volledig onderscheiden door de werking van de Goddelijke Wil. Bij het zien van deze ziel die alles heeft gedaan in mijn Wil zodat alles wat zij tijdens haar leven heeft gedaan – ieder gezegde, gedachte, woord, werk, activiteit van haar – vele zonnen zijn die haar sieren, de een verschillend van de ander qua licht en schoonheid; bij het zien in deze ziel van veel goddelijke beekjes die over al de hemelingen zullen stromen en ook voor het heil van de pelgrimzielen over de aarde zullen vloeien, omdat de Hemel die niet kan bevatten. Ach mijn dochter, mijn Wil is het wonder der wonderen. Het is het geheim om licht te vinden, heiligheid en rijkdom – Het is geheim van al het goede. Maar het is niet bekend en daarom niet gewaardeerd en niet geliefd. Waardeer jij het tenminste, heb het lief en maak het bekend aan degenen waarvan jij ziet dat ze er klaar voor zijn”.

De volgende dag terwijl ik leed, had ik het gevoel dat ik niet in staat was iets te doen, dus voelde ik me teneergedrukt. En Jezus die me helemaal omarmde, zei: “Mijn dochter, maak je geen zorgen. Probeer je alleen over te geven aan mijn Wil en Ik zal alles voor je doen, want een enkel ogenblik in mijn Wil is meer dan al het goede dat je mogelijk zou kunnen doen in je hele leven”.

Ik herinner me ook dat Hij een andere keer zei: “Mijn dochter, iemand die echt mijn Wil doet in alles, wat binnenin haar gebeurt zowel in de ziel als in het lichaam, in wat ze ook voelt en lijdt, kan zeggen: “Jezus lijdt, Jezus is bedrukt”. In feite bereikt alles wat schepselen Mij aan doen, Mij zelfs in de ziel waarin Ik verblijf en die mijn Wil doet. Dus als de kilheid van schepselen Mij bereikt, ervaart mijn Wil die en omdat mijn Wil het leven is van die ziel, ervaart de ziel dat dientengevolge ook. Dus in plaats van jezelf te kwellen over deze kilte, alsof dat haar eigen kilte was, moet ze bij Me blijven om Me te troosten en de kilte goed te maken die schepselen Me bezorgen. Op dezelfde wijze als ze afgeleid wordt, verdrukt of iets anders, moet ze bij Me blijven om Me ontlasten en het goed te maken alsof dat niet haar probleem is maar het mijne. Daarom zal de ziel die van mijn Wil leeft veel verschillende pijnen ervaren – naargelang de beledigingen die schepselen Mij aandoen – maar plotseling en bijna ineens. Aan de andere kant zal ze ook onbeschrijflijke vreugde en tevredenheid

ervaren en als ze bij de pijnen zich moet bezighouden met Me te troosten en eerherstel te geven, in de vreugde en tevredenheid moet ze zich verheugen. Alleen dan vindt mijn Wil wat van belang is. Anders blijft die droevig en niet in staat om uit te voeren wat mijn Willen inhoudt”.

De volgende dag zei Hij: “Mijn dochter, wie mijn Wil doet (en er in leeft) kan in geen geval naar het vagevuur gaan omdat mijn Wil de ziel van alles zuivert. Na haar tijdens haar leven met zoveel naijver beschermd te hebben onder de hoede van mijn Willen, kan Ik toch niet toelaten dat het vuur van het vagevuur haar beroert. Hoogstens zal zij wat kleding te kort komen, maar vóór de Godheid aan haar te openbaren, zal Ik haar bekleden met alles wat haar ontbreekt. En dan openbaar Ik Mezelf”.

deel 11 – 14 maart 1914

Hoe moeilijk het is voor Jezus iemand niet tevreden te stellen die zijn Wil doet en alles van Hem neemt.

Vandaag verenigde ik me helemaal met Jezus, zo totaal dat ik de hele Jezus levend en werkelijk binnenin me ervaarde.

Terwijl ik Hem ervaarde, zei Hij – zo teder en indrukwekkend dat ik mijn arme hart voelde breken: *“Mijn dochter, het is te moeilijk voor Mij om iemand die mijn Wil doet (en er in leeft) niet te tevreden te stellen. Zoals je ziet, heb Ik geen handen of voeten meer, geen hart, ogen en mond – Ik heb niets meer over. In mijn Wil die jij genomen hebt, nam je alles in bezit en Ik heb niets meer over. Daarom worden de verdiende kastijdingen, ondanks het vele ernstige kwaad dat de aarde overspoelt, niet over hen uitgestort, omdat het moeilijk voor Mij is je niet tevreden te stellen. Bovendien hoe kan Ik dat doen als Ik geen handen heb en je die Mij niet geeft? Als die voor Mij absoluut noodzakelijk zijn, zal Ik gedwongen worden om die van jou te stelen of je zo te overtuigen dat je die uit jezelf aan Mij zou geven. Hoe moeilijk is dat voor Mij – hoe moeilijk is het voor Mij iemand te mishagen die mijn Wil doet (en er in leeft). Ik zou Mezelf mishagen”.*

Ik bleef verwonderd achter na deze woorden van Jezus. En dit niet alleen, maar ik kon werkelijk zien dat ik de handen, de voeten en de ogen van Jezus had. En ik zei: “Jezus, laat me komen”. En Hij: *“Schenk me nog een beetje meer leven in jou en dan zul je komen”.*

deel 11 – 17 maart 1914

Wie mijn Wil doet (en er in leeft) deelt niet alleen in de uitwendige werken (ad extra) van God maar ook in de inwendige werking (ad intra) van de Goddelijke Personen.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand, bleef mijn beminnelijke Jezus zich tonen binnenin mijn hele wezen, zodat ik al zijn ledematen bezat. Hij zag er zo tevreden uit dat het leek of Hij deze tevredenheid niet kon binnen houden en Hij zei: *“Mijn dochter, wie mijn Wil doet (en er in leeft) deelt in de werking ‘ad intra’ van de goddelijke Personen. Alleen voor degene die mijn Wil doet (en er in leeft) wordt dit voorrecht gereserveerd: niet alleen deel te nemen aan al onze werken ‘ad extra’ maar van daaruit over te gaan naar de werking ‘ad intra’. Daarom is het moeilijk voor Mij iemand die van Mijn Wil leeft, tevreden te stellen omdat, daar deze ziel in mijn Wil leeft, zij aanwezig is in de intimiteit van ons hart, van onze verlangens, onze aandoeningen en gedachten. Haar hartslag, haar adem en de onze zijn één. Daarom zijn de tevredenheid, de vreugde, de glorie en de liefde die ze Ons geeft, – eindeloos qua natuur en manier van doen, in niets afwijkend van de onze – zodanig en zo talrijk dat net als in onze eeuwige liefde de Een de Ander in verrukking brengt, de Een de tevredenheid is van de Ander, zo sterk dat Wij dikwijls, niet in staat deze liefde en deze tevredenheid te bevatten, op dezelfde wijze buiten Ons zelf treden met de werken ‘ad extra’ en Wij blijven verrukt en vol vreugde vanwege deze ziel die mijn Wil doet (en er in leeft). Hoe kunnen Wij iemand niet tevreden stellen die Ons zo tevreden stelt?*

Hoe zouden We iemand die net zo lief heeft als Wij Onszelf liefhebben – niet zoals Wij de andere schepselen liefhebben – liefhebben die Ons lief heeft met onze zelfde liefde. Er zijn geen gordijnen van geheimen tussen deze ziel en Ons. Er bestaat geen ‘van Ons’ en ‘van jou’, maar alles is gemeenschappelijk. En wat Wij van nature zijn – zonder zonden, heilig – maken We de ziel door genade, zodat er geen verschil kan bestaan tussen haar en Ons. En net zoals We, niet in staat onze liefde binnen te houden, naar buiten treden met werken ‘ad extra’, op dezelfde manier laten We haar buiten Onszelf treden, omdat We de liefde van wie onze Wil doet (en er in leeft) niet kunnen binnen houden. Wij laten haar buiten Onszelf treden en Wij wijzen de mensen op haar als onze gunsteling – onze geliefde en het is alleen vanwege haar en zielen zoals zij, dat Wij het heil laten neerdalen op aarde en alleen uit liefde voor deze zielen behoeden We de aarde. En dan nemen Wij haar op in Onszelf om van haar te genieten omdat, net zoals Wij, goddelijke Personen, niet te scheiden zijn, zo is de ziel die onze Wil doet (en er in leeft) niet te scheiden van Ons”.

deel 11 – 19 maart 1914

De ziel die uitvloeit in de Goddelijke Wil vormt het juweel en het vermaak van de drie goddelijke Personen.

Het komt me voor dat de gezegende Jezus wil spreken over zijn allerheiligste Wil. Ik vloeiده uit in zijn binnenste – in zijn gedachten verlangens, genegenheden, in zijn Wil, in zijn liefde, in alles en met eindeloze zoetheid zei Jezus: *“Oh, als je de*